

c) Prezes sądu powiatowego dla miasta liczącego więcej niż 100 tys. mieszkańców lub dla dwóch lub więcej powiatów (miast stanowiących powiat, dzielnic)	w stawce 3 lub 5
d) Dyrektor Biura Orzecznictwa w Sądzie Najwyższym, prezes okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych	w stawce 4 w stawce 5
e) Wiceprezes sądu wojewódzkiego	
f) Prezes sądu powiatowego dla jednego powiatu (miasta stanowiącego powiat, a liczącego mniej niż 100 tys. mieszkańców, dzielnic)	w stawce 5 lub 7
g) Przewodniczący sekcji w Sądzie Najwyższym, wiceprezes Trybunału Ubezpieczeń Społecznych, przewodniczący wydziału i wizytator w sądzie wojewódzkim	w stawce 6
h) Wiceprezes okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych	w stawce 7
i) Wiceprezes sądu powiatowego, przewodniczący wydziału zamieszczonego sądu powiatowego, przewodniczący wydziału dla nieletnich	w stawce 7 lub 8
j) Przewodniczący wydziału w sądzie powiatowym	w stawce 9

§ 6. Dodatek funkcyjny wymieniony w § 5 nie przysługuje pracownikowi w okresie urlopu bezpłatnego, zawieszenia w pełnieniu służby oraz za czas przekraczający 3 miesiące niepełnienia z innych powodów obowiązków, do których przywiązany jest dodatek. W ostatnim jednak przypadku wstrzymanie wypłaty dodatku uzależnione jest od decyzji Ministra Sprawiedliwości.

§ 7. Pracownikom wymienionym w § 1, którym powierzono pełnienie obowiązków bądź których delegowano na stanowisko uprawniające do dodatku funkcyjnego przewidzianego w § 3, przysługuje na czas pełnienia tych obowiązków bądź delegacji — bez zmiany zasadniczego uposażenia — odpowiedni dodatek przywiązany do danego stanowiska.

§ 8. W razie przeniesienia pracownika wymienionego w § 1 na stanowisko, do którego przywiązane jest uposażenie zasadnicze niższe od uposażenia zasadniczego, pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku, Minister Sprawiedliwości może zezwolić na zachowanie przez pracownika uposażenia zasadniczego w dotychczasowej wysokości.

§ 9. 1. Pracownikom wymienionym w § 3 ust. 1 lit. a) — i) przyznaje się dodatek za wysługę lat.

2. Dodatek za wysługę lat wynosi 150 zł miesięcznie za każde trzy lata wysługi i nie może przekraczać kwoty 600 zł.

3. Dodatek za wysługę lat przysługuje niezależnie od innych dodatków i płatny jest miesięcznie z góry począwszy od 1 dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesią-

cu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku bądź prawo do wyższej stawki dodatku.

4. Do wysługi lat zalicza się okres służby po dniu 22 lipca 1944 r.:

- na stanowiskach sędziowskich, asesorskich, aplikanckich w sądownictwie powszechnym, sądach ubezpieczeń społecznych oraz na stanowisku dyrektora i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego,
- na stanowiskach prokuratorów, wiceprokuratorów, podprokuratorów, referendarzy śledczych, asesorów i aplikantów prokuratorskich,
- na stanowiskach wymienionych pod lit. a) i b) w wojskowej służbie sprawiedliwości,
- w b. Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym na stanowiskach określonych przez Ministra Sprawiedliwości.

5. Minister Sprawiedliwości może zaliczyć pracownikowi do wysługi lat również okres innej służby (wykonywania zawodu) aniżeli wymienione w ust. 4, jeżeli służba ta (wykonywanie zawodu) przyczyniła się do podniesienia jego kwalifikacji.

§ 10. Minister Sprawiedliwości ustali w drodze rozporządzenia w porozumieniu z Ministrem Finansów dla pracowników wymienionych w § 1, którym powierzono pełnienie funkcji nie przewidzianych w § 5, odpowiedni dodatek funkcyjny.

§ 11. Pracownicy objęci niniejszym rozporządzeniem zachowują prawo do uposażenia netto ostatnio pobieranego, jeżeli jest ono łącznie z dodatkami wyższe od przewidzianego rozporządzeniem dla zajmowanego stanowiska.

§ 12. Pracownikom objętym niniejszym rozporządzeniem:

- obniża się skalę podatku od wynagrodzeń do wysokości określonej w § 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 września 1956 r. w sprawie obniżenia skali podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup podatników oraz zwolnienia niektórych grup podatników w podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 44, poz. 202),
- ustala się zniżki rodzinne, przewidziane w art. 13 ustawy o podatku od wynagrodzeń, w wysokości określonej w § 3 przytoczonego wyżej pod lit. a) rozporządzenia Ministra Finansów.

§ 13. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 października 1957 r. w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. Nr 54, poz. 262).

2. Utrzymuje się w mocy § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. Nr 24, poz. 111) do czasu wydania nowych przepisów o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

185

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 maja 1959 r.

w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych.

Na podstawie art. 12 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1958 r. Nr 29, poz. 132) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa Głównej Komisji Arbitra-

zowej i okręgowych komisji arbitrażowych, zwanych dalej pracownikami orzecznictwa.

2. Właściwy minister może za zgodą Ministra Finansów zastosować zasady rozporządzenia do uposażenia pracowników orzecznictwa podległej mu resortowej komisji arbitrażowej.

§ 2. 1. Wiceprezesa, dyrektorzy zespołów arbitrów i dyrektor Biura Orzecznictwa Głównej Komisji Arbitrażowej oraz prezesi i wiceprezesi okręgowych komisji arbitrażowych powinni mieć kwalifikacje sędziowskie.

2. Ustala się następującą tabelę stanowisk i kwalifikacji pozostałych pracowników orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych:

Lp.	Nazwa stanowiska	Wymagane kwalifikacje w zakresie	
		wykształcenia	ilości lat praktyki zawodowej
1.	arbiter państwowy	wyższe wykształcenie prawnicze	10
2.	arbiter okręgowy	wyższe wykształcenie prawnicze	4
3.	asesor arbitrażu p.o. arbitra okręgowego	wyższe wykształcenie prawnicze	2
4.	asesor arbitrażu	wyższe wykształcenie prawnicze	2
5.	aplikant	wyższe wykształcenie prawnicze	—

3. Przez praktykę zawodową określoną w ustępie poprzednim rozumie się pracę w komisjach arbitrażowych lub pracę w administracji państwowej albo gospodarczej na stanowiskach, które dają rękojmię nabycia należytej znajomości zasad i przepisów obowiązujących w gospodarce narodowej.

4. Z dziesięciu lat praktyki wymaganej dla stanowiska określonego w ust. 2 pkt 1 co najmniej pięć lat powinno przypadać na pracę na stanowiskach arbitra okręgowego lub na kierowniczych stanowiskach w administracji państwowej albo gospodarczej.

§ 3. 1. Na stanowiska określone w § 2 ust. 2 pkt 1—4 może być mianowana osoba, która ukończyła 26 lat życia i złożyła egzamin na arbitra.

2. Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej określi zakres egzaminu na arbitra, skład komisji egzaminacyjnej dla aplikantów, sposób powoływania jej członków, wysokość ich wynagrodzenia oraz postępowanie komisji egzaminacyjnej.

3. Wymagania złożenia egzaminu na arbitra nie stosuje się do osób, które zajmowały przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia stanowiska określone w § 2 ust. 2 pkt 1—3, o ile posiadają kwalifikacje określone w § 2.

§ 4. Ustanawia się dla pracowników wymienionych w § 2 dziewięć grup uposażenia zasadniczego:

Grupa uposażenia zasadniczego	Kwota miesięcznego uposażenia w złotych
I	3.700.—
II	3.200.—
III	2.700.—
IV	2.400.—
V	2.100.—
VI	1.850.—
VII	1.600.—
VIII	1.400.—
IX	1.200.—

§ 5. 1. Uposażenie zasadnicze w kwocie ustalonej w § 4 otrzymują:

wiceprezes, dyrektor zespołu arbitrów, dyrektor Biura Orzecznictwa Głównej Komisji Arbitrażowej	— w grupie I
arbiter państwowy	— w grupie I, II lub III
prezes, wiceprezes okręgowej komisji arbitrażowej	— w grupie II, III lub IV
arbiter okręgowy	— w grupie II, III, IV lub V
asesor arbitrażu p.o. arbitra okręgowego	— w grupie VI lub VII
asesor arbitrażu	— w grupie VIII
aplikant	— w grupie IX

2. Grupę uposażenia zasadniczego przyznaje Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej według zasad wyżej wskazanych.

§ 6. Dla pracowników objętych § 2 ustala się sześć stawek dodatku funkcyjnego w następującej wysokości:

Stawka dodatku funkcyjnego	Kwota miesięcznego dodatku w złotych
1	1.300.—
2	1.100.—
3	950.—
4	800.—
5	650.—
6	500.—

§ 7. Dodatek funkcyjny przysługuje za pełnienie niżej określonych funkcji:

wiceprezes Głównej Komisji Arbitrażowej, prezes okręgowej komisji arbitrażowej	— w stawce 1
dyrektor zespołu arbitrów, dyrektor Biura Orzecznictwa Głównej Komisji Arbitrażowej	— w stawce 2, 3 lub 4
wiceprezes okręgowej komisji arbitrażowej	— w stawce 5
kierownik sekcji w zespole arbitrów Głównej Komisji Arbitrażowej, kierownik zespołu arbitrów w okręgowej komisji arbitrażowej	— w stawce 6

§ 8. 1. Dodatki funkcyjne nie przysługują pracownikowi w okresie urlopu bezpłatnego, zawieszenia w pełnieniu służby oraz za czas przekraczający trzy miesiące niepełnienia z innych powodów obowiązków, do których dodatek jest przywiązany. W ostatnim przypadku jednak wstrzymanie wypłaty dodatku uzależnione jest od decyzji Prezesa Głównej Komisji Arbitrażowej.

2. Pracownikom, którym powierzono pełnienie obowiązków lub których delegowano na stanowisko uprawniające do pobierania dodatku funkcyjnego, przysługuje na czas pełnienia tych obowiązków albo delegacji — bez zmiany zasadniczego uposażenia — odpowiedni dodatek funkcyjny przywiązany do danego stanowiska.

§ 9. 1. Pracownikom zajmującym stanowiska określone w § 2 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 1—3 przyznaje się dodatek za wysługę lat.

2. Dodatek za wysługę lat wynosi 150 zł miesięcznie za każde 3 lata służby w dziale orzecznictwa państwowego arbitrażu gospodarczego i nie może przekraczać kwoty 600 zł.

3. Dodatek za wysługę lat przysługuje niezależnie od innych dodatków i płatny jest miesięcznie z góry poczynsz

od 1 dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku bądź prawo do wyższej stawki dodatku.

4. Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej może zaliczyć pracownikowi do wysługi lat również okres innej służby (wykonywania zawodu) na stanowiskach w organach wymiaru sprawiedliwości, administracji państwowej lub gospodarczej, jeżeli służba ta (wykonywanie zawodu) przyczyniła się do podniesienia jego kwalifikacji.

§ 10. 1. Od dnia wejścia w życie rozporządzenia na stanowiska wymienione w § 2 mogą być przyjmowane osoby posiadające kwalifikacje i warunki przewidziane w § 2 i § 3 ust. 1.

2. Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej może mianować arbitrem państwowym lub okręgowym osobę posiadającą wyższe wykształcenie techniczne lub ekonomiczne, a nawet w wyjątkowych przypadkach działacza lub organizatora życia gospodarczego, choćby nie posiadał kwalifikacji przewidzianych dla tych stanowisk, oraz zwolnić te osoby od obowiązku złożenia egzaminu na arbitra.

§ 11. Przy przyjęciu do pracy przyznaje się pracownikowi najniższą grupę uposażenia zasadniczego przewidzianą w tabeli dla danego stanowiska. Ze względu na wyjątkowe kwalifikacje, charakter dotychczasowej pracy zawodowej, rodzaj wykonywanej pracy i stopień związanej z nią odpowiedzialności — może być pracownikowi przyjmowanemu przyznana wyższa grupa uposażenia.

§ 12. Zakwalifikowania pracowników orzecznictwa, zatrudnionych w dniu wejścia w życie rozporządzenia, dokonuje Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej.

§ 13. Pracownicy objęci niniejszym rozporządzeniem zachowują prawo do uposażenia netto ostatnio pobieranego, jeżeli jest ono łącznie z dodatkami wyższe od przewidzianego rozporządzeniem dla zajmowanego stanowiska.

§ 14. Pracownikom objętym niniejszym rozporządzeniem:

- obniża się skalę podatku od wynagrodzeń do wysokości określonej w § 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 września 1956 r. w sprawie obniżenia skali podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup podatników oraz zwolnienia niektórych grup podatników w podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 44, poz. 202);
- ustala się zniżki rodzinne przewidziane w art. 13 ustawy o podatku od wynagrodzeń w wysokości określonej w § 3 powołanego wyżej pod lit. a) rozporządzenia Ministra Finansów.

§ 15. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1956 r. w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych (Dz. U. Nr 30, poz. 142).

§ 16. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów i Prezesowi Głównej Komisji Arbitrażowej.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

186

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 6 maja 1959 r.

w sprawie zniesienia Wydziału Zamiejscowego w Lesku Sądu Powiatowego w Ustrzykach i utworzenia Sądu Powiatowego w Lesku.

Na podstawie art. 4 § 3, art. 5 § 1 i 3, art. 6 § 2 i art. 11 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360 i z 1957 r. Nr 31, poz. 133), art. XXIII i LVII przepisów wprowadzających prawo rzeczowe i prawo o księgach wieczystych (Dz. U. z 1946 r. Nr 57, poz. 321) oraz art. 5 § 2 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o zmianie przepisów postępowania w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 18, poz. 75) zarządza się, co następuje:

§ 1. Znosi się w województwie rzeszowskim Wydział Zamiejscowy w Lesku Sądu Powiatowego w Ustrzykach.

§ 2. Tworzy się w województwie rzeszowskim Sąd Powiatowy w Lesku dla powiatu leskiego.

§ 3. Powierza się Sądowi Powiatowemu w Lesku prowadzenie i zakładanie ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów dla okręgu tego Sądu.

§ 4. Przekazuje się Sądowi Powiatowemu w Jaśle rozpoznawanie spraw karnych dotyczących nieletnich z zakresu własności Sądu Powiatowego w Lesku.

§ 5. Powierza się Sądowi Powiatowemu w Sanoku prowadzenie rejestrów handlowych i innych przekazanych ustawami sądom powiatowym.

§ 6. Powierza się Sądowi Powiatowemu w Jaśle rozpoznawanie spraw o rozwód dla okręgu Sądu Powiatowego w Lesku.

§ 7. Tracą moc:

- § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 grudnia 1957 r. w sprawie zniesienia Sądów Powiatowych w Lesku, Sycowie i Skwierzynie oraz utworzenia Wydziałów Zamiejscowych w Lesku Sądu Powiatowego w Ustrzykach i Wydziału Zamiejscowego w Sycowie Sądu Powiatowego w Oleśnicy (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 4),
- § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 marca 1958 r. w sprawie prowadzenia i zakładania ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów przez Wydział Zamiejscowy w Lesku Sądu Powiatowego w Ustrzykach Dolnych (Dz. U. Nr 19, poz. 82).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1959 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. *S. Walczak*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictwa Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa ul. Tamka 3.